

צַוֵּי אֱשֵׁיב

כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם"

גיליון 17

פרשת – צו (פרשת פרה)

ת"א	הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
18:39	19:31	20:16	

אוצרי הפרשה

נצחיותו של העם היהודי!

בפרשת השבוע מצינו איסור אכילת דם! כנאמר "וכל דם לא תאכלו" (ז-כ) ואיתא בגמרא חולין (דף קט) אמרה ליה ילתא (אשתו) של רב נחמן, שכל מה שאסר לנו הקב"ה, התיר לנו בדבר שכמותו, וכן איתא במדרש תנחומא (שמיני), שלא יטעך יצרך לומר שכל דברים טובים אסר הקב"ה לישראל, אמר הקב"ה כל מה שאסרתי לך התרתי לך כנגדו, כיצד, אסרתי לך דם נדה - התרתי לך דם בתולים, אסרתי לך את הדם - התרתי לך את הכבד שכולו דם, אסרתי לך את החזיר - התרתי לך את הדג ששמו שיבוטא שהוא דומה לחזיר, אסרתי לך אשת איש - התרתי לך גרושת איש, אסרתי לך נכרית - התרתי לך אשת יפת תואר, אסרתי לך אשת אח - התרתי לך יבמה לאחר מיתתו בלא בנים, אסרתי לך כלאים - התרתי לך סדין בציצית, אסרתי לך חלב בהמה - התרתי לך חלב חיה, ללמדנו מוסר השכל, שמשמירת התורה והמצוות לא מפסידים מאומה, אלא אדם נהנה באופן המותר, וזה כנגד זה עשה הקב"ה,

סיפר הרב ד"ר משה רוטשילד - "כשנסעתי במונית עם רבי יוסף שלמה כהנמן מפוניבז', ברחובותיה של העיר רומא, שמעתי את הרב חוזר פעמים מספר על המשפט, 'אני הולך לגמור איתו את החשבון אחת ולתמיד!!!! לא ידעתי עם מי רוצה הרב לגמור חשבון, הגענו לשער טיטוס שברומא, ביקש הרב מנהג המונית לעצור, הביט מבעד לחלון בציור המגורה הטהורה החרוט על השער, מתחת למגורה היה כתוב, 'יהודה לא תהיה', יצא מהמונית, התקרב אל השער הגדול, יישר את כובעו סידר את בגדיו, ניצב הדור פנים מול השער הגדול והכריז בקול גדול, 'טיטוס, טיטוס!!!!!! לפני אלפיים שנה רצית לחחוק ולאבד את עם ישראל, מבלי להשאיר להם זכר, שם ושארית, ראה טיטוס, מי מכיר אותך היום? מי שיטייל בין רחובותיה של רומא וישאל את הילדים מי היה טיטוס, הם אפילו לא ידעו לחזור בהגייה נכונה על השם שלך....."

הרי מכל התורה שלך לא נשאר מאומה!!!!!! האם יש בעולמנו אנשים הרואים עצמם כממשיכי מורשתך? ואילו אני מגיע עכשיו מבני ברק שבארץ ישראל, אותה רצית להחריב, וברגע זה ממש יושבים למעלה מחמש מאות בחורים על התורה ועל העבודה, שכל-כך שאפת להשכיח מאתנו את התורה והמצוות, וזה רק בישיבה שלי, לבד ממאות הישיבות ומוסדות התורה ברחבי תבל שבהם נמצאים אלפים ורבות לומדי תורה, מסביבו התאספו מספר צעירים חומאים..... והוא המשיך לנאום בכיכר המרכזית שליד שער טיטוס.....את קודש הקודשים אמנם ביזת וחירפת בצורה נוראית, אבל מציע אני לך לבוא עכשיו אל הכותל המערבי, שריד בית מקדשנו.....

ותראה איך יומם ולילה עומדים שם יהודים ומכבים את החורבן, מצפים ומייחלים לבניית בית המקדש, לומדים ומשננים את תבנית ההיכל וכל מעשהו, הוא האות והמופת המובהק ביותר שבית המקדש שלנו אכן ייבנה במהרה, אתה נשכחת לנצח ואיבדת את שמך! יהודה היא תהיה ופרוח תפרח, היה זה מעמד מרגש ביותר, שהמחיש יותר מכל את נצחיותו של העם היהודי.....

שו"ת "בוה אש"ב"

הרה"ג יוסף חיים עדני שליט"א רב ומו"צ בבית הוראה "ביע אומר"

דין הלכתי - מהפרשה

מדיני צליית כבד

נאמר בפרשה, "וכל דם לא תאכלו" (ז-כ), הגמרא בכריתות (דף כ' עמ' ב') כתבה, דיש איסור שלא נאכל דם - מבהמה חיה ועוף. הכבד יש בו ריבוי דם, לפיכך אין לו תקנה לבשל, ואפילו אם יקרע את הכבד וימלחנו, אלא חייבים לצלות את הכבד קודם האכילה, וקודם לכן יעשה קריעה בכבד בצורה של שתי וערב, ואין צריך מעיקר הדין לתת מלח על הכבד.

הכבד "הקפוא" - הנמכר בחנויות הוא כבד שעל פי רוב עד לאחר הפרשה יעברו עליו ג' ימים מעת לעת, ועל כן מותר הוא רק בצלייה בלבד, ואין לבשלו אחר הצלייה, וכן בכבד "הטרי" - שניתן לבשלו אחר צלייתו, אם רוצה לבשלו לאחר הצלייה, יש להיזהר שיוקפא ג' ימים מעת השחיטה, ואף בהפשרתו יש להיזהר שלא ישנה הכבד זמן גדול בצירוף הזמן ששהה הכבד לפני הקפאתו, יש להיזהר - לא להפשיר את הכבד במים חמים מכלי ראשון, ואם עשה כן יש לצדד להתיר הכבד בדיעבד לצלייה.

אדם שעבר ובישל כבד לבדו בלי שיצלה, האם יהיה אפשר לאכול את הכבד?

השולחן ערוך (יו"ד בסימן עג' סעיף א') פסק בסתמא שמותר, אך הסיר ושאר הדברים שנתבשלו עמו אסורים, ואילו הרמ"א שם חולק, ואוסר בכל גווני, ואפילו נמלחה הכבד קודם הבישול. אבל מרן הראש"ל הרב יצחק יוסף כתב בילקוט יוסף (איסור והיתר א' סימן עג' סעיף ד') להקל כדעת השולחן ערוך, ולכן מתיר לאכול את הכבד, שהרי הכבד פולטת ואינה בולעת, אבל הקדירה שבשלו בה אסורה, ויהיה צריך להגעיל את הקדרה, כדי להכשירה.

שו"ת - מזהלכות "פסו"ז"

אדם היוצא מביתו קודם הפסח, האם צריך לבדוק הבית מחמץ?

השולחן ערוך (בסימן תמ סעיף ב' - וכן בסימן תמה' סעיף ב') מבואר שם, אדם שמוכר לגוי את החמץ שברשותו, וגם לא מתכנן להיות בבית במהלך הפסח, הרי זה פטור מבדיקה. כיון שבעצם מכירת החמץ לגוי, החמץ יצא מרשותו ואינו עובר על "כל יראה וכל ימצא", וכיון שאינו נמצא בפסח בביתו, אין חשש שימצא חמץ בעין ויבוא לאוכלו, וכדי להפקיע עצמו לגמרי מהמצוה. המלצה - טוב שישאיר אדם חדר אחד שאינו מוכר לגוי, אלא ינקה את החדר מחמץ בעין, ויעשה בדיקה, הרבה פעמים ראינו שבני אדם שיצאו ורוצים להביא דבר מסויים מהבית, ומכרו את כל הבית לגוי, על כן ראוי לעשות זאת, ולצאת מידי שאלות וספיקות.

אדם ניקה את כל ביתו לפסח, האם ראוי לסמוך על הניקיון ולא לבדוק כליל יד?

מרן רבינו עובדיה יוסף (חזון עובדיה פסח עמ' מ' בהערה) כותב, אין להסתפק בניקיון בלבד, אמנם אם לאחר שניקה עשה בדיקת חמץ כלילה לאור הנר, ולשם בדיקת חמץ, אינו צריך לחזור ולבדוק כליל יד.

משפחה הרוצה לשהות במקום שלא עשו בו בדיקת חמץ, האם יכולים?

בילקוט יוסף פסח (מהלכות בדיקת חמץ) יש אומרים, שאסור לשהות במקום שלא עשו בו בדיקת חמץ, אע"פ שבעליו ביטל את החמץ, כיון שעדיין יש לחוש שימצא חמץ ויאכלנו, ורק בבית הכנסת שלא בדקוהו, יש להקל לשהות בתוכו אך אם במקום עבודתו יש חמץ, חייב לעשות בדיקה.

באר יצחק

הרה"ג יצחק לורי שליט"א רב העיר נשר וחבר מועצת הרה"ר

דיני ברכת האילנות

מי שיצא מהעיר בחודש ניסן וראה אילנות מלבלבים, האם עדיף שיברך ברכת האילנות ביחיד, או שימתין עם הציבור? לכתחילה כדאי לברך ברכת האילנות בציבור, שיש בזה תיקון לנשמות המוגלגלות בדומם ובצומח, וכן יש בזה מעלה משום "ברוב עם הדרת מלך", כך מבואר בספר מועד לכל חי (סימן א' אות ו'), וכן בספר חזון עובדיה (פסח עמ' יב').

מכל מקום בנידון דידן, שצריך להמתין עבור ברכת האילנות בציבור, בכגון זה יש להעדיף מעלת "זריזין מקדימין למצוות" על "ברוב עם הדרת מלך", ולכן יברך מיד, ולא ימתין כלל, ובפרט שיתכן שלא ימצא אחר כך מנין, ונמצא שהמתין לחינם, ולפעמים אף שוכח לברך לגמרי, ויצא שכרו בהפסדו, ועל כך "מצוה הבאה לידיך אל תחמיצנה. וכן אין צורך לעמוד בין האילנות, אלא כל שרואה את האילנות ולבלובם, ואפילו מרחוק, מברך ברכת האילנות כדון כל ברכת ראייה. וגם כאשר רואה את האילנות דרך זכוכית ביתו או דרך שמשות חלון, וכן על ידי משקפיים, יכול לברך את ברכת האילנות, וכדון כל ברכות הראייה, ואינו נחשב כהפסק בינו לבין הדבר שרואה (שו"ת אבי בעזרי או"ח סימנים קג' - קד').

רב אורח

הרב אבישי ישעיהו שליט"א בית הכנסת "מנוחה ונחלה"

במה האדם מתחבר לבורא עולם

"צו את אהרון ואת בניו לאמר זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבוקר ואש המזבח תוקד בו", אין צו אלא לשון זירוז מיד ולדודות, מצוה מלשון צוותא, התחברות עם הקב"ה על ידי קיום המצוות, הקשר בין בן האדם שהוא מוגבל, לבין הבורא הבלתי מוגבל,

צו מבטא פקודה/חובה, שחודרת למעמקי הנפש, ולכן מיד "זאת תורת העולה", על אף שבית המקדש חרב, צריך לעסוק בתורת עולה, וכאילו הקריב קרבן עולה, לכן אתה מקריב את הבהמה הגשמית על גבי המזבח, וכאילו הקרבנו את הגשמיות שלנו, לפי שגופינו מחובר לבורא יתברך בעצם קיום המצוה שבזה אנו מתחברים ונמשים אחר הבורא יתברך,

ועל זה נאמר "ובחרת בנו מכל העמים" ונתת לנו את התורה והמצוות, כדי להיות מקושרים ומחוברים לבורא על ידי עשייתן.

מענה הלכתי בד' חלקי שולחן ערוך מבית ההוראה "יביע אומר" בטלפון – 02-5875871

שעל ידי ראש בית ההוראה חתנא דבי נשיאה

מורינא ורבינא הגאון הגדול ר' אהרן בוטבול שליט"א

להודרת העלון דרך האתרים

עלוני "דרשו" – או עלוני "לדעת!"

רב מורשה ומוסמך "מהרבנות הראשית לישראל" לעריכת חופה וקידושין הרב יוסף חיים עדני שליט"א

להזמנות בטלפון-0504162455

דוקטור יש לי בעיה: כל הזמן אנשים מתעלמים ממני!

רופא: הבא בתור!...

איך עונה רופא שיניים – כששואלים אותו מה שלומך? ברוך השן.....

למה לא קיבלו את החולה לבית חולים? כי הוא יצא מקופ"ח.....

הלכה ומוסר

מרן רבינו הרה"ג הרב יפת טירי שליט"א מגדולי רבני תימן

ממתי חל איסור אכילת מצה בערב פסח?

ישנה מחלוקת ראשונים, לדעת הריטב"א (פסחים דף ג'), וכן בעל המאור (פסחים טו עמ' ב'), והרא"ש (פסחים פרק ג' סימן ז') כתבו, שזמן איסור אכילת מצה בערב פסח, מתחיל מזמן איסור אכילת חמץ, אבל קודם לכן יהיה מותר לאכול.

אולם הרמב"ן (מלחמות ה פסחים טז עמ' א') איסור אכילת מצה נוהגת כל היום.

ובדעת הרמב"ן נחלקו ממתי הזמן:

בשו"ת התשב"ץ (חלק ג' סימן רס') כתב, שהאיסור מתחיל מעלות השחר, אבל באורחות חיים (הלכות חמץ ומצה קיד) כתב, שנאסר כבר מליל יד' באכילת מצה.

להלכה כתב מרן הרב עובדיה יוסף בשו"ת יחוה דעת (חלק ו' סימן כז') שמותר לאכול מצה בליל ארבעה עשר בניסן, ואין לאסור אכילת מצה אלא מעמוד השחר, ביום יד' בלבד.

הפתגם השבועי - "הוי זנב לאריות, ואל תהי ראש לשועלים" משמעותו: עדיף להיות קטן בין גדולים, מאשר גדול בין הקטנים!

שו"ת מבית ההוראה

"יביע אומר"

חתנא דבי נשיאה מורינא הרה"ג אהרן בוטבול שליט"א

אדם המסופק אם אכל כזית, האם יברך ברכת המזון?

לא יברך, כיון שהספק אינו בכלל גדר חיוב, ואומרים ספק ברכות להקל.

האם מותר לשיר ולחזור מספר פעמים במילים "וטהר לבנו" בעת חזרת הש"ץ?

אם רק הקהל עושים זאת והחזן שותק עד שהם מסיימים, זה פחות בעייה, יש להקפיד שהחזן לא יחזור אתם, אלא יצמד לתפילה, החזן לא עושה הופעות אלא מתפלל.

איש המעשן נרגילה, ובתוך הנרגילה שם חלב במקום מים, האם יכול לעשן כך לאחר שאכל מאכל בשרי?

אין עישון נרגילה זו נחשבת כמו אכילת מאכלי חלב, והדבר יהיה מותר.

האם מותר לרכב על פרז?

אסור, כיון שהוא נוצר מאיסור כלאיים של סוס ואתון.

העלון להצלחת כל התורמים והמסייעים

אונדריי הי"ו, אבי מגנזי הי"ו, אפרים מחפוד הי"ו, אופק מלכי הי"ו יקיר עדני הי"ו, יגאל קרול הי"ו.

ובן לעילוי נשמת – דוד בן גרציה הי"ד/עמרם בן שלום/ יהודה בן יעקב ויצחק/ סיימון בן סרגיי.

לתרומות להוצאת העלון ניתן להתקשר - 050-4162455

מכירת תפילין ומזוזות

בדיקת מזוזות

בראש"צ בחינם!

ובן ניתן להזמין במזויר

מוחל, מזוזות/תפילין לזוהר

בר מצוה

בטלפון – 0504162455